- ماده ۱۸ – هر كس داراي حق آزادي فكر و ضمير و دين است. لازمه اين حق آن است كه هر كس خواه به تنهايي يا با ديگران علني يا خصوصي از راه تعليم و پيگيري و ممارست, يا از طريق اقامه شعاير و انجام مراسم ديني, بتواند آزادانه, دين و يقينات خود را ابراز كند.
- ماده ۱۹ – هر كس آزاد است هر عقيده اي را بپذيرد و آن را به زبان بياورد و اين حق شامل پذيرفتن هر گونه رأي بدون مداخله اشخاص مي باشد و مي تواند به هر وسيله كه بخواهد بدون هيچ قيد و محدوديت به حدود جغرافيايي, اخبار و افكار را تحقيق نمايد و دريافت كند و انتشار دهد.
- ماده ۲۰ – ۱) هر كس حق دارد آزادانه در احزاب و جماعت هاي مسالمت آميز شركت جويد. ۲) هيچ كس را نمي توان وادار ساخت به حزبي بپيوندد.
- ماده ۲۱ – ۱) هر كس حق دارد مستقيما يا بوسيله نمايندگاني كه آزادانه انتخاب شده باشند در اداره امور عمومي كشور خود شركت جويد. ۲) هر كس حق دارد مانند ديگران متصدي مشاغل عمومي كشور خود گردد. ۳) اراده ملت اساس قدرت اختيارات ملي است؛ اين اراده بوسيله انتخابات شرافتمندانه صورت مي گيرد كه دوره به دوره از طريق انتخابات عمومي يكسان, با رأي مخفي يا بنا به روشي مشابه با آن كه آزادي رأي را تأمين مي كند, انجام مي يابد.
- ماده ۲۲ – هر كس از حيث اينكه عضو جامعه محسوب است حق دارد از تأمين اجتماعي برخوردار گردد و مي تواند به كمك كوشش ملي و ياري بين المللي با توجه به سازمان و امكانات هر كشور از حقوق اقتصادي و اجتماعي و فرهنگي كه با حيثيت و تكامل آزاد شخصيت انساني ملازمه داشته باشد بهره ور گردد.

- ماده ۱ – همه افراد بشر آزاد و با حيثيت و حقوق يكسان زاييده مي شوند و داراي موهبت خرد و وجدان مي باشند و بايد با يكديگر با روحيه برادري رفتار كنند.
- ماده ۲ – هر كس مي تواند از كليه آزادي ها كه در اعلاميه حاضر به آن تصريح شده است, بي هيچ گونه برتري, منجمله برتري از نظر نژاد و رنگ و جنس و زبان و دين يا هر عقيده ديگر, و از نظر زاد و بوم يا موقعيت اجتماعي, و از نظر توانگري يا نسب يا هر وضع ديگر بهره مند گردد. نيز هيچ امتيازي بر اساس نظام سياسي يا قانوني يا بين المللي مربوط به كشور يا سرزميني كه شخص از تبعه آن محسوب است وجود نخواهد داشت, خواه سرزمين مزبور مستقل باشد يا زير سرپرستي, خواه فاقد خودمختاري باشد يا سرزميني كه حاكميت آن به شرطي از شروط محدود شده باشد.
- ماده ۳ – هر كس حق دارد از زندگي و آزادي و امنيت شخص خويش برخوردار باشد.
- ماده ٤ – هيچ كس را نمي توان به بندگي يا بردگي گرفت. بندگي و سوداگري بنده در هر شكل كه باشد ممنوع است.
- ماده ٥ – هيچ كس را نمي توان شكنجه كرد يا مورد عقوبت يا روش وحشيانه و غير انساني يا اهانت آميز قرار داد.
- ماده ٦ – هر كس داراي اين حق است كه شخصيت حقوقي او در همه جا مراعات گردد.
- ماده ۷ – همه افراد در پيشگاه قانون يكسانند و حق دارند كه بي هيچ تفاوت از پشتيباني قانون به طور برابر استفاده كنند. هر كس حق دارد در مقابل هر گونه تبعيض كه ناقض اين اعلاميه باشد و در مقابل هر گونه عملي كه چنين تبعيضي را تشويق كند, از حمايت يكسان قانون برخوردار گردد.